

בישיבת המועצה האחרונה עלה נושא מועדון הנוער במתנ"ס אלי כהן. לאחר דין ודברים הוחלט שאני כאחראית תיק הרווחה אבדוק את הנושא ואביא למועצה הצעה לפתרון לסיטואציה שנוצרה.

רקע: מועדון הנוער במתנ"ס אלי כהן עבד 5 ימים בשבוע, 3 ימים עבור קבוצת נוער חילוני (כ-20 נערים) ויומיים בשבוע קבוצה של נוער חרדי (כ-15 נערים). הפעילות התקיימה בימים קבועים עם מדריך קבוע במשך כל ימות השנה. בקיץ 2018 נכנסה קבוצת מתפללים למועדון הנוער ובאישור של יעקב קורצקי הסבו את מועדון הנוער לבית כנסת בסופי שבוע וחגים – לחדר שגודלו כ-50 מ"ר הוכנסו ארון קודש, כמות גדולה של סידורים ושולחן תפילה גדול שנמצאים במשך השבוע בחדר. לציין שבהמשך להסבת מתנ"ס אלי כהן לבית ספר יסודי קבוצת המתפללים הוצאה מהמקום בו היו מתפללים ונוצר הצורך למצוא עבורם מקום חלופי באותו אזור, בנוסף חשוב לי לומר שההחלטה להיכנס למועדון ולהשתמש בו כבית כנסת לא נעשתה בתיאום עם אגף הרווחה, לא עם ראש האגף ולא עם ראש צוות נוער ועד היום עובדי האגף מרגישים פגועים מהנעשה באותו יום.

המצב היום – הנערים החילונים לא מגיעים יותר, המדריך הקבוע לא מגיע יותר ואין מענה או חלופה הולמים לאותם נערים. בסיור שערכתי במקום לאחרונה המועדון מוזנח, מלוכלך קירות חיוורים הארון והשולחן תופסים חלק ניכר מהחדר. המראה של שולחן ביליארד נטוש ומולו ארון קודש הינו סוריאליסטי ואינו מעורר כבוד לא למתפללים ולא לאותם נערים. לסיכום – המקום כפי שהוא עכשיו אינו ראוי להיות מועדון נוער ובוודאי אינו ראוי לשמש כבית כנסת.

הפתרון- כאשר חשבתי על פתרון ראוי ראיתי לנגד עיני את טובת הנערים, אותם נערים שאין להם כעת מסגרת קבועה כפי שהייתה להם אך מלפני שנה ומנגד ישנה קבוצת המתפללים שגם מהם נלקח מקום התפילה הקבוע והם הועברו למקום אחר עקב צרכי המערכת. לכן בהינתן לכך שהשימוש במועדון על-ידי המתפללים הוא זמני עד ספטמבר 2020 שאז יפעל בית הספר החדש במורשה אני מאמינה שניתן בשינויים מסוימים שאפרט לשלב בין המועדון לבית התפילה כפתרון זמני.

1. החלפת ארון הקודש לארון קטן יותר ונייד (על גלגלים) כנ"ל גם שולחן התפילה (עם גלגלים) כך שבסיום התפילה (מוצאי שבת) המתפללים יעבירו את שני הרהיטים הנ"ל לחדרון שנמצא במועדון. הרהיטים הללו יהיו מאוחסנים בחדרון הסגור במהלך השבוע ולא יפריעו לפעילות המועדון.

2. מהמקום יוצאו מאות הסידורים העודפים שאולי שימשו את בית הכנסת בעבר, אבל היום הם מעל ומעבר לצרכי המניין שמתפלל בו בשבת. החלל הקטן הזה לא צריך לשמש כמחסן.

3. המקום חייב לעבור שיפוץ כללי שיהיה יותר מאיר פנים וראוי להיות מועדון נוער – לצבוע את המקום, לתקן את המטבחון והשירותים שבמקום.

4. המועדון נכון לעכשיו אינו נראה כמועדון נוער ולכן הצעתי שבשילוב אגף התרבות והאמנות עם אומנים מקומיים והנערים עצמם ניתן להסב את אחד הקירות החיצוניים לקיר עם ציורי רחוב וגרפיטי.

5. המתפללים מתחייבים כל סיום תפילה להחזיר את חדר המועדון לקדמותו - שמירה על ניקיון המקום, החזרת הארון והשולחן לחדרון סגור במשך השבוע. באם תהייה הפרה של התחייבות זאת יישלל האישור שהעירייה נתנה להם להתפלל במקום עד ספטמבר 2020.

לסיכום, בהינתן לכך שמצב שנוצר הוא זמני ובעוד כשנה וחצי אמור המצב הקודם לחזור לקדמותו, כאשר מצד אחד יש נערים שלא מגיעים יותר למועדון ומנגד יש קבוצת מתפללים שמן הראוי למצוא להם מקום תפילה שנלקח מהם – אני מאמינה שהפתרון שמצאתי הוא ראוי ומכבד את שני הצדדים.

התקציב הנדרש ליישום הפתרון הוא זעום, וניתן לבצעו תוך זמן קצר.

תודה